

Nhớ n đờ c đờn tho i cắ a mắ t hắ c trò ã Ninh Thu n, cắ u giáo viên Tắ Nguy n tắ chắ bắ t ngắ đã vắ òa hắnh phúc. Kắ niắ m ngày 20/11, chắ đã chia sắ câu chuyắ n vắ i VnExpress.

Năm ngoái, cũng vào khoắ ng giắ này, sau bắ a cắ mắ t i cắ a gia đờnh, chuồng đờn tho i reo. Nhìn sắ mã vùng thắ y đó là mắ t cuắ c đờn tho i tắ tắ nh xa. Đờu dắ bên kia là mắ t giắ ng nắ , lắ hoắ c: "Cô i, cô có nhắ em là ai khắ?" . Tôi mắ m cắ i và buồng câu trắu: "Cô hắ ng nhắ ai đắ c vì có biắ t ai là ai đầu mà nhắ".

"Em là hắ c trò cũ cắ a cô, giắ em đắng tuắ chùa Diắ uắ n cắ a tắ nh Ninh Thu n, cô à". À, vắ y ra đây là ngắ i mà lúc nắy có ngắ i quen giắ đờn báo trắ c vắ i tôi là sắ có ngắ i hắ c trò cũ đờ tu, giắ xin sắ đờn tho i đờ giắ hắ i thắ m. Cô hắ c trò xắ ng tên Cắ m, i xắ m Kắnh. Ngắ ra, Cắ m nào nhắ ? Cắng cắ nhắ thì cắng mắ mắ t! Chắ t nắ i!

May mà ngắ i nhắ có "bắ nhắ siắu viắ t" nhắ c nhắ : cô bé Cắ mắ mắ mắ , nhắ ngắ i, mắ t nhòn nhắ n, thắ t thắ , cùng hắ c lắ p vắ i Bắ p... "À, À... Cô nhắ rắ i, em đó hắ ?", miắ ng tuy nói vắ y nhắ ng trí nhắ cắ a tôi vắ n còn mắ i lắ m, chắ mắ t vài nét mắ t bắ t đờu loắ ng thoắ ng hiắ n lên đắ i lắ p sắ ng mắ thắ i gian...

Dòng kýắ c bắ ng đắ c xắ i lên...

Đó là nhắ ng năm thắng cắ cắ cắ a cuắ c sắ ng mắ t vùng quắ nghèo ven đờ m phá Tam Giang. Cô trò đờu vắ t vắ , thiắ u thắ n mắ i bắ . Hắ c trò còn khắ hắ n vì đói, vì rét. Giáo viên dù lắ ng ba cắ c ba đờ ng vắ n còn có cái giắ i là... lắ ng, là chắ đờ !

Hắ c trò cắ a mắ t vùng quắ nghèo, 2-3 xắ gom lắ i mắ i có đắ c mắ t trắ ng trung hắ c cắ sắ nên có

nhưng em thì đến tận xóm ven sông, cách trường một dòng sông rộng. Mỗi mùa lũ đến, dòng sông không còn cái vẻ hiền hòa, nên nôm i thì trường khi mà bị biến thành một biển nước vàng với những con sóng cuộn phát khiêu p.

Số khác đến tận những trường cát ven phá Tam Giang, mùa nóng cát trường ngói rất bỏng cõ chân, nên cõ mõi. Đa số lĩ đến tận những chân ruộng cát cõ khô hoỏ cõ những vùng đất "tổn nỹ" nghe đâu bõ cõ không khéo số bõ lủn đến xuống bùn, hỏt nên cõ chân lên nũ i.

Cõ m - cõ hỏ cõ trò bé nhỏ - kiũ cõ tũng lĩ mà vùng quê này vũn ví von là "chỏ cõ chỏ cõ chiũn chiũn", đến tận xóm Kênh. Ở bên sông, cõ nhà làm nghỏ bõ a lĩ lĩ kiũm cá mang ra chỏ bán, lĩ y tiũn mua gũ o, khoai cõ, muũ i hỏ tũ ỏn. Làm cá những không mũ y khi đến cõ ỏn cá, con cái cõ xóm Kênh đến nào cũng bé tí tũ o, khô quỏt, khô queo. Cõ m cũng không là ngoũ i lĩ !

Trong câu chuyũn qua đến thoũ i, giũng hỏ hỏ i, Cõ m nên cõ đến mõi số chuyũn mà em ỏ y bũ o nên mãi không quên, dù thũ i gian trôi đi đã hũn hai thũ p kũ. Đó là những hôm mũ a lĩ tũ, nũ cũ lũn, là giáo viên chỏ nhiũm, số các em vũ nên chân, đuũ i nũ cũ, tôi không cho mũ y em ỏ xóm Kênh vũ, trong đó có Cõ m. Chúng ỏ lĩ i và trong căn phòng tũ p thũ nên hỏ p, cõ trò bên nhau, chia số bõ a cõ m đến m bũ c.

Lúc nũy Cõ m bũ o: "Hỏ i đó, cõ cho ỏn món gì, em đến u nên hỏt cõ à!". Và: "Lũn đến u tiên trong đến i em biũt chẻ khoai môn nó là nên thũ nào, nên cõ nũ u cho ỏn! Vũ ngũt món chẻ cõ a cõ nũ u hỏ i đó, nó ngũt tũ i tũn giũ, cõ ỏ i!".

Nghe mà cõ m đến gũ quá chũng. Vì tôi vũn nên nên ngũ kũ niũm cõ a mõi thũ i gian khũ, nên chuyũn nũ u cõ m cho mũ y đến a nó cùng ỏn, nên ngũ ỏn món gì thì... chũ u, lâu quá rũ i, làm sao mà nên đến cũ?

Cõ m tíu tíu kũ vũ viũ cũ tũ p hiũn tũ i, nên ngũ công quũ trong bũ cũ đến gũng tu hành và cũ nên ngũ gũt hái cõ a em trong nên ngũ năm vũ a qua. Dù chũng biũt cũ duyên nào đến a đến y mà mõi tũ sinh ỏ mõi vùng quê nghèo khó lĩ i vào tũn Ninh Thuũn, đi theo con đến gũng tu hành đến giũ là mõi tũn số tũng đến i thành đến tũ trong con đến gũng hỏ cũ vũn lũn đến gũng tu, nên ngũ tôi thũt số thũ y vui, thũ y mũng cho em ỏ y.

Cũng là một lời nhắc nhở của cuộc đời, là lòng mong không hề ngang trái. Bất ngờ với tôi nhng là duyên may với C m. Ngay c C m cũng nói th : "Nếu em không đi vào duyên tu hành, có em cũng sẽ như bao bạn bè cũ quê, sẽ m l y ch ng, sinh con và l n đ n theo c m áo, l y đâu ra c may đ c m r ng tri th c, đ c h c thêm, m mang bi t bao đ u...".

Và tôi, cũng sẽ không có một bất ngờ thú v : ngôi T đình Di u n, Ninh Thu n, tôi có một h c trò cũ, không còn là C m x a mà đã là một ni s .

Cũng là một niềm vui nho nh , chút an i cho s vi c bất đ c dĩ ph i r i b ngh đ y h c, ngh tôi v n yêu thích và l a ch n bu i đ u đ i, khi C m nói qua đ i n th i: "Em th y trong ngôi tr ng bên c nh chùa h t ch c chúc m ng ngày 20/11, v y là em nh t i cô nên g i đ i n thăm cô...".

Hôm nay, khi trên các trang m ng và c đ i th ng, đâu đâu cũng r n rằng niềm vui chào đón ngày Nhà Giáo Vi t Nam - 20/11, r m ran nh ng l i chúc m ng, tôi l i nh đ n câu chuy n này và cũng nh luôn câu nói của một ng i b n đã nói với tôi khi tôi chia s niềm vui này với b n: "Hạnh phúc đôi khi th t đ n s mà ng t ngào nh c cây, hoa trái gi a đ i"...

T Nguyễn

Th xã H ng Th y, t nh Th a Thiên - Hu

Nguồn: <http://vnexpress.net/tin-tuc/giao-duc/hanh-phuc-don-so-cua-co-giao-ve-huu-3103928.html>